یادداشت روز

خنجر شمر گُم نشود!

۱- اواخر دهه ۷۰، هنگامی که در ادامه سلسله گزارش‌های کیهان درباره «ثروت‌های بادآورده» به پرونده فساد اقتصادی یکی از شـــرکت‌های بزرگ رسیدیم و با اشـــاره به اسناد و مدارک موجود، از سوءاســـتفاده‌های کلان این شرکت پرده برداشتیم، یکی از حقوقدانان که پای ایشان نیز به مناسبتی در این ماجرا به میان آمده بود، به کیهان آمد. ایشـــان، ابتدا به سوءاســـتفاده‌های کلان مالی در شرکت مورد اشاره اذعان کرد و در مقابل پرســـش نگارنده که چرا جنابعالی در مقابل این فســـاد بزرگ ســـکوت کرده‌اید؟ گفت؛ آنچه مرا نگران کرده، تخلفاتی است که در جریان بازپرسی و بازداشت متهم صورت پذیرفته اســـت و به برخی از موارد نظیر خودداری از اجازه ملاقات به خانواده متهم و چگونگی بازداشـــت وی که بعداً معلوم شد صحت نداشته است اشاره کرد و پرسید: «آیا شما می‌دانید که مطابق قوانین اسلامی اگر شمر، خنجری را که با آن امام حسین علیه‌السلام را به شهادت رسانده است، نزد کســـی امانت بگذارد، باید این امانت را محترم دانست و با وجود جنایتی که صاحب آن مرتکب شـــده است، نمی‌توان امانت او را نادیده گرفت؟!...» در پاســـخ به سؤال ایشان که با حالتی حق‌به‌جانب مطرح شده بود، گفتیم؛ آیا شما می‌دانید که اشکال کار جنابعالی و امثال شما چیست؟... عصر عاشوراست، حســـین بن علی(ع) و ۷۲ تن از برترین بندگان خدا، تنها به علت خداجویی و عدالتخواهی و در دفاع از حریم اســـلام به شهادت رســـیده‌اند، فرزندان و خاندان رسول خدا(ص) را به اســـارت گرفته‌اند، خیمه‌های آل‌الله را به آتش کشـــیده‌اند، کودکان خردسال شهدا در تاریکی شب در بیابان سرگردان شده و راه گم کرده‌اند، زینب کبری سلام‌الله‌علیها در سوگ عزیزان اشک می‌بارد و سراسیمه اطراف خیمه‌های آتش گرفته را در جست‌وجوی کودکان می‌کاود، حرامیان از هر سو به حریم اهل‌بیت پیامبر خدا(ص) می‌تازند... و در این میان افرادی نظیر حضرتعالی به جای آن که دستی از آستین همت و غیرت بیرون آورده و اگر توان و جسارت مقابله با دشمنان خدا را ندارند، لااقل آبی بر آتش خیمه‌ها بریزند و گامی در حمایت از اســـرا بردارند، فریاد برآورده و هشدار می‌دهند که مراقب باشید مبادا «خنجر شمر» گم شود و در این امانت، خیانتی صورت پذیرد!...

۲- چند روز قبل جناب آقای محســـنی اژه‌ای، ریاســـت محترم و فـــداکار قوه قضائیه ضمن تاکید بر ضرورت برخورد قاطع با آشوبگران و مجازات سخت و پشیمان‌کننده آنها، گفت: «قطعاً یک کنش اعتراضی شـــامل آتـــش‌زدن قرآن و پرچم و ســـوزاندن اموال مردم و کشته‌سازی نمی‌شود بلکه کنش اعتراضی تعریف و چارچوب خاص و مشـــخص خود را دارد». آقای اژه‌ای بعد از تفکیک اعتراض و اغتشـــاش، آشوب‌های اخیر را توطئه طراحی شده آمریکا و صهیونیست‌ها دانسته و تاکید کرد: «امروز دیگر پشت‌پرده اغتشاشات اخیر و عاملین و محرکین اصلی آن، کاملاً برای همگان روشن گردیده و مبرهن گشته که صهیونیســـت‌ها، آمریکایی‌ها و برخی کشورهای اروپایی در این وقایع دســـت داشتند و سردمداران خود آنها نیز این موضوع را بر زبان می‌رانند». ریاست محترم قوه قضائیه بعد از این توضیح روشن و تفکیک میان اعتراض و اغتشاش، گفت: «خطاب به همه جریان‌ها، گروه‌ها، جناح‌های سیاسی، دسته‌جات و افرادی از عموم مردم که دارای ابهام، سؤال، انتقاد و اعتراض هستند، اعلام می‌کنم که آمادگی استماع نقطه‌نظرات و پیشنهادات و انتقادات آنها از طریق گفت‌وگو را دارم».

۳- بدیهی است که منظور و مقصود جناب اژه‌ای، گفت‌وگو با اغتشاشـــگران نیســـت. ایشـــان با بیانی روشن و صریح - و هوشمندانه - اغتشاشگران را «عوامل شناخته‌شده آمریکا و اروپا و صهیونیســـت‌ها» معرفی کرده و از ضرورت برخورد قاطع و سخت با آنها سخن گفته‌اند. عوامل آشوب و اغتشاش به وضوح نشـــان داده‌اند که در حال انجام ماموریتی هستند که از سوی سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه به آنها دیکته شده است (اعتراف صریح مزدوران دستگیرشده، علاوه‌بر ده‌ها سند غیر قابل انکار دیگر). در کجای دنیا، آتش زدن اموال عمومی، بریدن گلوی مامور انتظامی، حمله به مســـاجد و حسینیه‌ها، سوزاندن قرآن، کشیدن چادر از سر زنان محجبه، قتل مردم کوچه و بازار، به آتش کشیدن آمبولانس‌ها که تعدادی از آنها حامل بیمار بوده‌اند، دزدی اموال مردم و غارت فروشگاه‌ها و ده‌ها جنایات شـــرم‌آور دیگری از این دست، اعتراض! نامیده می‌شود؟!

۴- در این میان برخی از حامیان آشوب که باید پاسخگوی خسارت‌ها و خون‌های بر زمین ریخته شده باشند، اظهارات روشـــن و خالی از ابهام ریاست محترم قوه قضائیه را تحریف کرده و از آن با عنوان آمادگی جناب ایشـــان برای گفت‌وگو با اغتشاشـــگران یاد کردند و مثل همیشه به روی نامبارک و پلشـــت خود نیاوردند که آقای اژه‌ای یا هر مسئول دیگر نظام با اغتشاشگران قاتل و ماموران مزدور صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها چه گفت‌وگویی می‌تواند داشته باشد؟! و اساساً مگر آنها از خود اختیاری دارند که اگر آنها اهل گفت‌وگو بودند که دست به جنایت‌های هولناک نمی‌زدند! و...

۵- گفت‌وگو با افراد، گروه‌ها، جریانات سیاسی که به قول جناب اژه‌ای ابهام و ســـؤال و انتقادی دارند، اقدام شایسته و بایسته‌ای است ولی در حالی که مشتی آشوبگر قاتل و مزدور، دست تعرض به جان و مال و ناموس مردم گشوده‌اند و غیر از تخریب و آتش‌سوزی و کشتار و جنایت در قاموسشان نیست، سخن از گفت‌وگو به میان آوردن، دقیقاً مانند آن است که در هنگامه غروب عاشـــورا و فاجعه‌ای که حرامیان با قتل عام آل‌الله پدید آورده‌اند، کســـانی نگران گُم شدن خنجر شمر ملعون باشـــند! با این بهانه که حفظ امانت واجب است، حتی اگر این امانت، خنجری باشد که با آن سر مطهر مولای مظلوم ما حضرت سید الشهداء(ع) را از بدن جدا کرده‌اند!

حسین شریعتمداری

تازه‌ترین گاف صدای آمریکا به بهانه حادثه زندان اوین

امپراطوری دروغ همکار سارق سابقه‌دار شد!

موضوع رسوایی دروغگویی متعـــدد رســـانه‌های معاند به موضوع اعتراض کاربران فضای مجازی تبدیل شده است.

به گـــزارش خبرگزاری میزان، صدای آمریکا رســـانه سازمان سیا و برخی رسانه‌های دیگر معاند دیروز در مطلبی با اعلام هویت و نام یکی از کشته‌شدگان آتش‌سوزی در زندان اوین (حسین- ج) اعلام کردند، او از بازداشت‌شدگان اغتشاشات اخیر در تهران بوده است.

در همین زمینه مرکز رسانه قوه قضائیه اعلام کرد، فرد اعلام‌شده جزو فوتی‌ها به‌دلیل استنشاق دود ناشی از اقدام محکومان سارق در آتش‌زدن کارگاه خیاطی زندان اوین است، اما ادعای صـــدای آمریکا کذب محض است و اصولا تاریخ بازداشت متوفی ۱۹ تیر ۱۴۰۱ است یعنی چند ماه قبل از اغتشاشات اخیر و از آن تاریخ تا روز آتش‌سوزی بدون مرخصی در زندان بوده است.

وی سابقه‌دار با سرقت‌های متعدد و دارای ۲ سابقه قبلی محکومیت به جرم سرقت هم بوده است.

آخرین اتهام او ســـرقت گوشی تلفن همراه با چاقو از خانم‌ها می‌باشد.

موضـــوع رســـوایی دروغگویی متعدد رســـانه‌های معاند به موضوع اعتـــراض کاربران فضـــای مجازی هم تبدیل شـــده اســـت و هشتگ امپراطوری دروغ به ترند یک توئیتر تبدیل گشته است.

گزارش خبری تحلیلی کیهان

آشوب‌ها شکست خورد اروپا به طناب پوسیده تحریم آویزان شد

سرویس سیاسی-

تمرکز اروپایی‌ها برای اعمال تحریم‌ها علیه ایران، نوعی اعتراف به شکست پروژه آشوب در ایران اســـت چه آنکه وقتی آنها تمام ظرفیت‌های خـــود را به صحنه آوردند و درنهایت دیدند که آب از آب تکان نخورده، به طناب پوسیده تحریم‌های بی‌اثر و تکراری آویزان شدند!

بـــا اینکه آتش اغتشاشـــات اخیر فرونشسته و کارشناسان و تحلیلگران به شکست دشمنان ایران اذعان می‌کنند، اما بـــاز هم اروپایی‌ها کـــه این روزها درگیر مشـــکلات عمیـــق اقتصادی و اجتماعی در جوامع خود هستند، برای تداوم فشار علیه ایران به ابزار تحریم‌ها متوسل شدند.

تمرکـــز اروپایی‌ها بـــرای اعمال تحریم‌هـــا علیه ایران، نوعی اعتراف به شکســـت پروژه ایجاد آشوب در ایران اســـت چه آنکه آنها بـــرای حمایت و هدایـــت اراذل اجاره‌ای خـــود، تمام ظرفیت‌های رسانه‌ای و اطلاعاتی را به صحنه آوردند ولی درنهایت آب از آب تکان نخورد! بر همین اساس است که اتحادیه اروپا برای آنکه فشار علیه ایران را در افکار عمومی جهان روی آنتن نگه دارد، به طناب پوسیده تحریم‌های بی‌اثر و تکراری آویزان شده است.

تحلیل دســـتگاه نظـــری اتحادیه اروپـــا آن اســـت که رویکـــرد فعال و انقلابی نظام جمهوری اســـلامی ایران در حوزه دیپلماسی، تحت تأثیر التهابات و ناآرامی‌هـــای سیاســـی داخلی مهار می‌شـــود و آنها می‌توانند در موضوع مذاکرات هسته‌ای از آب گل‌آلود ماهی بگیرنـــد حال آنکه انســـجام و وحدت اجتماعـــی و پیوند ملـــت و حاکمیت خدشـــه‌ناپذیر بوده و اساساً تجربه ۴۴ ساله ایران در قبال تحریم‌ها و برگ‌های برنده نظـــام اســـلامی در مذاکرات با طرف‌های مقابل (برخورداری از ذخایر نفتی و هسته‌ای، دیپلماسی منطقه‌ای و اقتصادی، قدرت بازدارندگی و نقش محوری ایـــران در جبهـــه مقاومت) مهارکننده فتنه‌های گوناگون دشمنان نظام اسلامی است.

تحریم‌هایی بی‌اثر تکراری و نمایشی

از سویی، تحریم‌های جدید اروپا تحریم‌هایی بی‌اثر، تکراری و نمایشی اســـت. اروپایی‌ها پیش از این مقامات ارشـــد و یا نهادهای جمهوری اسلامی را تحریم کرده و به اعتراف خود چیزی عایدشان نشده است.

همین جوزپ بورل، که این روزها نطقش باز شـــده و ایـــران را تهدید به تحریـــم می‌کند، دو مـــاه پیش برای طرح پیشنهادی حل‌وفصل اختلافات در مذاکرات هســـته‌ای طی یادداشتی با اشاره به اینکه «فشار حداکثری که ترامـــپ دنبالش بود شکســـت خورده است» تصریح کرده بود «بعد از ۱۵ ماه مذاکره به این نتیجه رسیدم که برای توافق باید تمام تحریم‌ها برداشته شود.»

سابقه اقدامات ضدایرانی اروپا

اروپایی‌ها که در برهه‌های مختلفی نقش پلیـــس خوب را در اســـتراتژی نخ‌نمـــای «پلیس خـــوب پلیس بد»، برعهـــده گرفته‌اند، بارهـــا به وحدت اســـتراتژیک خود با آمریـــکا در قبال جمهوری اسلامی ایران اعتراف کرده‌اند.

سابقه و سیاهه اقدامات ضدایرانی اروپـــا را می‌تـــوان در مـــواردی مانند پیشـــنهاد قطعنامه‌های ســـنگین به شورای امنیت (مانند قطعنامه ۱۸۰۳ که برای اولین‌بار تحریم‌های اقتصادی علیه ایران وضع شد)، مشارکت با آمریکا در تحریم دارو و علی‌الخصوص تحریم واکسن کرونا، میزبانی از تروریست‌های ضدایرانی در کشورهای خود، عملیات رسانه‌ای و تبلیغی علیه ایران، حمایت از داعش با اهداف ضدایرانی و همچنین حمایت از مفســـدان اقتصـــادی ایران جست‌وجو کرد.

علاوه بر این، کشـــورهای اروپایی طی ســـال‌های گذشـــته با مدیریت اتحادیه اروپا نقش مهمی در پیشـــبرد اهداف آمریکا داشـــته‌اند. عهدشکنی اروپا در ۱۱ تعهد برجامی و فریبکاری و وعده‌هایـــی مانند کانـــال ویژه مالی (SPV) و یا اینســـتکس گواه روشنی بر این ادعا است.

رهبـــر انقلاب دو ســـال پیش در ســـخنرانی تلویزیونی به مناسبت عید قربان (۹۹/۵/۱۰) با اشاره به وعده‌های پـــوچ اروپایی‌ها بعـــد از خروج آمریکا از برجـــام فرمودند: «آخریـــن ابتکار اروپایی‌ها یـــک بازیچه چرندی به نام اینســـتکس بود که البته آن‌هم تحقق پیـــدا نکرده؛ خلاصه اینســـتکس این اســـت که ایـــران پول‌هایـــی را که از جاهای دیگـــر طلـــب دارد، بدهد به حضرات اروپایی‌ها که آنها هر جنسی که مصلحت می‌دانند، بخرند برای ایران بفرستند؛ این معنای اینستکس است؛ این یک چیز مضرّ غلطی است و البته همین را هم انجام نداده‌اند.»

دلیل عصبانیت اروپا پیشرفت و مقاومت ایران در برابر غرب

حالا همین کشـــورهای اروپایی و مقامات آنها مانـــند «جیمز کلورلی» وزیر خارجه انگلیس، «کاترین کولونا» وزیر خارجه فرانســـه، «آنالنا بربوک» وزیر خارجه آلمان و یا «جوزپ بورل» مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا که دست‌شان از سال‌ها پیش برای ایران رو شده به‌گونه‌ای از تحریم و اقدام علیه ایران ســـخن می‌گویند که گویا برگ جدیـــدی رو کرده که قابلیت مقابله با قطار پیشرفت ایران را دارد!

واقعیت آن اســـت کـــه حاکمیت نظـــام اســـلامی در برابـــر لفاظی‌ها و اقدامات مداخله‌جویانه آمریکا و اروپا و حمایت آشکار دشمنان از اغتشاشگران (فراخوان شهروندان خود برای خروج فـــوری از ایران به بهانه بـــروز ناامنی، حمله به نمایندگی‌های ایران در خارج از کشور، تصویب و طراحی تحریم‌های جدید، عملیات گســـترده رســـانه‌ای، ادعاهای پهپادی و...) خم به ابرو نیاورده و این عوعو کردن غرب را مانعی برای حرکت رو به جلوی کشور نمی‌داند.

گفتنی اســـت آنچه غرب را تا به این حد از لجام‌گسیختگی و عصبانیت کشـــانده، مقاومت ایران در مذاکرات هسته‌ای و اساساً موفقیت و حرکت رو به جلوی کشور در عبور از تحریم‌هاست.

«جیمـــز کلورلی» وزیـــر خارجه انگلیـــس همیـــن چند وقـــت پیش در اظهاراتـــی مداخله‌جویانـــه درباره ناآرامی‌هـــای اخیـــر تلاش کـــرد از اعتراضـــات به مرگ «مهســـا امینی» بهره‌بـــرداری کرده و آن را به مذاکرات رفع تحریم‌ها ارتباط دهد.

او صراحتاً گفته بود که «مقامات ایران باید توجه کنند که مردم ناراضی هستند» و ایرانی‌ها باید «جاه‌طلبی‌های ســـلاح‌های هســـته‌ای خـــود را کنار بگذارند»!

ژست حقوق بشری ناقضان حقوق بشر!

اروپایی‌ها در حالی ژســـت حقوق بشری می‌گیرند و به بهانه آن از اعمال تحریم‌ها علیه ایران ســـخن می‌گویند که خود از ناقضان مشهور حقوق بشر هستند.

جوزپ بورل، مســـئول سیاســـت خارجی اتحادیه اروپا اخیراً در سخنانی نژادپرســـتانه و اهانت‌آمیز، اروپا را به باغی تشبیه کرده بود که اروپاییان آن را ساخته‌اند و مابقی جهان را جنگلی عنوان کـــرده بود که در صورت غفلت باغبانـــان (اروپا) به ایـــن باغ حمله‌ور می‌شوند.

این در حالی اســـت کـــه ناقضان اروپایی حقوق بشـــر باید پیش از آن، پاسخگوی جنایات خود باشند چه آنکه جنگ‌های صلیبی، اســـتعمار، جنگ و حمله نظامی و کودتای نظامی در بیش از ۶۰ کشـــور جهان در سده اخیر و...، حمایت از رژیم جعلی اسرائیل، حمایت از نسل‌کشی و... تنها بخشی از خباثت‌ها و خیانت‌های اروپا در قبال سایر کشورها و ملت‌های جهان است.

اروپایی‌ها و ضرب‌المثل ایرانی؛ «تو اگر بیل‌زنی باغچه خودت را بیل بزن»

نکته قابل‌تأمل دیگر آنکه، اروپا در حالی به بهانه درگذشت مهسا امینی، به تحریم‌ها و صدور قطعنامه علیه ایران روی آورده است که خود آنها (به‌ویژه کشورهایی مانند آلمان، هلند، فرانسه و انگلیس) اسیر بحران‌های اقتصادی، درگیری‌ها و آشوب‌های اجتماعی است.

همیـــن چند وقت پیـــش بحران انرژی برآمده از جنگ روسیه و اوکراین باعث شد هزاران شرکت در کشورهای اروپایی ورشکســـته شده یا در آستانه ورشکســـتگی قرار گرفتـــه و مردم و کارگران به ســـتوه آمده از تورم نیز در کشورهایی که بیشترین وابستگی را به انرژی روسیه دارند دست به اعتصاب و تظاهرات بزنند.

به‌عنوان نمونه معترضان هلندی در اعتـــراض به ناتوانـــی دولت هلند بـــرای کنترل قیمت انرژی و رکود، در شهر لاهه تظاهرات و به سمت عکس نخســـت‌وزیر تخم‌مرغ پرتاب کردند. همزمان، هزاران شـــهروند فرانســـوی با فراخـــوان چندین اتحادیه و انجمن جوانان به خیابان‌ها آمدند و علیه افزایش قیمت‌ها و طرح اصلاح بازنشســـتگی دولـــت اعتـــراض کردنـــد. بـــه گفته یک اتحادیه، بیـــش از ۲۵۰۰۰۰ نفر در پاریس و دیگر شهرهای فرانسه به خیابان‌ها آمده بودند.

در انگلیس هم به‌صورت همزمان اعتصاب لوکوموتیورانـــان و تظاهرات هزاران‌نفری شـــهروندان انگلیسی در بسیاری شهرهای این کشور در اعتراض به هزینه‌های بالای انرژی برگزار شده و اختلالاتی را ایجاد کرد.

این‌هـــا صرفاً بخشـــی از اخبار و گزارش‌هایی است که رسانه‌های غربی منتشـــر می‌کننـــد ولی بـــا این حال دولت‌های اروپایی که در نقض حقوق بشر هم سیاهه بلندبالایی دارند بر اخبار ایران متمرکز شده و به توصیه به دولت ایران روی آورده‌اند!

در جامعه ایران یک ضرب‌المثلی هســـت که می‌گوید «تو اگر بیل زنی باغچـــه خودت را بیل بـــزن»! معنای کنایی این ضرب‌المثل این اســـت که «شـــما اگر راه‌حل مشکلات را میدانی چرا در حل مشکل خودت مانده‌ای؟»

این را باید به کشـــورهای اروپایی گفت که خـــود در گِل گیـــر کرده و مدعی نبود گل‌وبلبل در کشـــورهای دیگر می‌شوند!

بقیه در صفحه ۱۱

خبر ویژه

کارچاق‌کنی دوباره خبرگزاری بدسابقه برای آمریکا

خبرگزاری وابسته به مدیران دولت سابق ادعا کرد به‌خاطر تاخیر در توافق بر سر برجام، روزانه ۱۵۰ میلیون دلار از کف کشور می‌رود.

خبرآنلاین از قول حجت‌الله صیـــدی که در دوره روحانی مدیرعامل بانک صادرات شد، می‌نویسد: با ضعف‌ها و عدم تعادل‌های اقتصاد طبیعی است هر قدر مذاکرات به تعویق بیفتد، خسارت ما بیشتر می‌شود چرا که فرصت‌ها را از دســـت می‌دهیم. مذاکرات بسیار طولانی شده و فرصت ما برای تعیین تکلیف بی‌انتها نیســـت. مطمئن باشید اگر این میوه به موقع چیده نشود، که تاکنون نشده؛ کشور دچار هزینه می‌شود.

صیدی ادامه داد: اگر مجموعه مســـئولان محترم فکر می‌کنند منافع این تعلیق و تعویق، بیشـــتر از هزینه‌هاست، فبها، ولی اگر کمتر است، ما خسارت می‌بینیم که تصور من هم همین است.

او گفت: میزان عدم‌النفع ما طبق برآوردی که روی آن اجماع اســـت، حداقل روزی ۱۵۰ میلیون دلار یا ۴.۵ میلیارد دلار در ماه است. این رقم صادرات نفت ضربدر قیمت آن است. شخصا معتقدم این حداقل عدم‌النفع ماست چون مشکل ما فقط صادرات نفت نیست. صادرات بقیه محصولات از جمله مس، سنگ‌آهن و پتروشیمی و... را نیز داریم که به هفت تا هشت میلیارد دلار در ماه می‌رسد.

وی تاکید کرد: عدم‌النفع بعدی این است که شاید درآمد محقق شود ولی تا وقتی وجه آن به دســـتمان برسد، بسیار هزینه‌زاست. اگر بتوانیم توافق کنیم و به پول‌هایمان برسیم، کارخانجاتمان به مواد اولیه و فناوری دسترسی پیدا می‌کنند و همین اتفاق باعث افزایش تولید ناخالص داخلی و سود بنگاه‌ها می‌شود.

این اظهارات در حالی است که در فرآیند وارونه برجام اولا قیمت نفت به زیر چهل دلار رسید و ثانیا آمریکایی‌ها در اثر دیپلماسی التماسی دولت روحانی توانســـتند صادرات نفت ایران را به زیر صد هزار بشکه برسانند و آن جمله معروف از نوبخت که نمی‌توانیم حتی یک قطره نفت بفروشیم، صادر شود.

ثالثا ادعا می‌شد ایران با برجام به ۱۵۰ میلیارد دلار درآمد بلوکه شده دست خواهد یافت که جز ۷-۸ میلیارد دلار، بقیه دروغ بود.

اما از همه مهم‌تر درباره فاکتورسازی‌های خیالی درباره عواید احیای برجام، اظهارات صریح آقای ســـیف رئیس کل بانـــک مرکزی در دولت روحانی نیست که دستاورد اقتصادی برجام را «تقریبا هیچ» توصیف کرد.

در عین حال باید توجه داشـــت که احیای برجام، معطل لغو موثر و پایدار تحریم‌ها و ارائه تضمین معتبر از ســـوی آمریکاست و با این وجود، عجیب و شک‌برانگیز اســـت که چرا یک خبرگزاری یا مدیر سابق بانکی باید با خبرسازی دروغ، به نفع طرف عهدشکن آمریکایی فضاسازی کند.

یادآور می‌شـــود «خبرآنلاین»، همان خبرگزاری بدسابقه‌ای است که ۱۹ بهمـــن۱۳۹۲، در تمجید و تملق از روحانی، یادداشـــت موهنی را با عنوان «جایزه بهترین کارگردانی برای روحانی؛ در حاشیه چگونگی توزیع کالاهای اساسی» منتشر کرد و ضمن آن نوشت: «توزیع سبد کالا باشیوه‌ای که انجام شـــد، نه یک اتفاق بود و نه عملی که تبعات آن برای روحانی و مردانش غیرقابل پیش‌بینی باشد. او دقیقا همین- ازدحام، دعوا و مرافعه و احیانا له شـــدن زیر دست و پا- را پیش‌بینی می‌کرد و اصلا آن را برای پیشبرد استراتژی خارجی خود لازم داشت... روحانی به یک نمایش برای ارائه در جشنواره‌های خارجی نیازمند بود؛ اینکه مردم حاضرند برای چند کیلو مرغ و برنج باهم درگیر شـــوند. درست است که روش توزیع چندان مناســـب نبود، اما اگر بتوان جایزه فســـتیوال جهانی را به خود گرفت، به تحقیر چند روزه‌ای که بازیگران آن شدند، می‌ارزید».

ولی‌الله ســـیف رئیس کل بانک مرکزی که بـــا عبارت «تقریبا هیچ» توصیف دقیقی از دستاوردهای برجام داشت.

دولت سکولار آلمان فهمید روزنامه مدعی اسلام، نه!

روزنامه جمهوری اسلامی که بر خلاف عنوان‌اش، به غربگرایان سرویس می‌دهد، ادعا کرد اینترنت ملی، حصر یک ملت است.

این روزنامه به قلم فردی به نام ســـید ضیاء مرتضوی نوشـــت: چند سالی است که اینجا و آنجا سخن از شبکه اطلاعات ملی یا اینترنت ملی می‌رود و حالا نیز یکی از «حاشیه‌نشینان» سیاست و قدرت، «فتوا» داده که این کار «یک واجب شرعی است»! مشکل اصلی و مصیبت بزرگ این است که این دست مسئولان، به جای اصلاح افکار و روش‌ها و رفتارهای خود، خاستگاه مشکلات ریشه‌دار موجود را در فراسوی مرزها می‌بینند یا این گونه وانمود می‌کنند. چگونه می‌شـــود این همه نابسامانی و گرفتاری را که سال‌هاست در زندگی بخش عمده‌ای از جامعه امری ملموس گشته و ریشـــه اصلی اعتراضات گذشته و حال به شمار می‌رود، نادیده گرفت و راه رهایی را در بســـتن و محدود ســـاختن ابزارهای ارتباطی و اینترنت و شبکه‌های مجازی، آن هم با عنوان‌های فریبنده‌ای مانند «اینترنت ملی» یا «شبکه اطلاعات ملی» دید؟ اینان حتی به این پرسش پاسخ نمی‌دهند که اگر چنین اســـت، پس این همه مراکز و دستگاه‌های مختلف دولتی و غیر دولتی و به ویژه رسانه‌ای که با بودجه ملت و ده‌ها شبکه ۲۴ساعته در چند دهه گذشته، در «فضای حقیقی» چه کرده و می‌کنند که حتی درباره نسلی که در همین سال‌ها در دامن سیاست‌های فرهنگی و تربیتی خود این آقایان بزرگ شده‌اند، چنین نگرانی هست که فریب «فضای مجازی» را می‌خورند؟ راه بنیادی در رهایی از مشکلات موجود و خطرهای پیش‌رو، چنان که بارها وبارها از ســـوی خردمندان و دلسوزان کشور که بسیاری از آنان کنار گذاشـــته شده و مغضوب شما و سیاست‌ها و تنگ‌نظری‌های شـــما شده‌اند، اصلاح روش‌های موجود است، روش‌هایی که نتیجه آن در ســـه دهه اخیر همین وضعی است که شاهد هستیم و متأسفانه سخنان و مواضع مســـئولان به روشنی نشـــان می‌دهد که «در همچنان بر همان پاشـــنه می‌چرخد»! آنچه در فکر و سخن این دست مسئولان، «اینترنت ملی» یا «طرح صیانت» خوانده می‌شـــود، در واقع «حصر عمومی» یک ملت است و «بانیان» و «حامیان» باید بدانند که نمی‌توان یک ملت را، آن هم به بزرگی و آزادی‌خواهی ملت شریف ایران، حتی با برچسب ناچسب «ملی»، «محصور» ساخت.

اولا عجیب است روزنامه‌ای که چند دهه سر بخشش‌های بی حد و مرز دولت‌های هاشمی و خاتمی و روحانی نشسته، حمایت کرده و از مواهب آنها برخوردار شـــده، به این سادگی و وقاحت از موضع اپوزیسیون، درباره سی سال گذشته قضاوت کند و به جای قبول مسئولیت این دولت‌ها، به راحتی درباره مشکلات فرافکنی کند.

ثانیا گویا غرض‌ورزی جایی برای نویسندگان تحلیل‌های وارونه از جنس متن فوق باقی نگذاشته و گرنه طبیعی است که حتی کشورهای همسو با غرب هم درباره مدیریت افکار عمومی خود از خارج مرزها نگران باشند و نظم و نسقی به فعالیت‌های مجازی بدهند. چنان که مثلا آلمان همین دیروز، پیام‌رســـان تلگرام را به دلیل نقض قوانین این کشور، بیش از ۵ میلیون دلار جریمه کرد. به گزارش ای بی سی نیوز ، دفتر دادگستری فدرال آلمان اعلام کرده «تلگرام از تدوین روشی قانون‌مدارانه برای گزارش‌دهی محتواهای غیرقانونی خودداری کرده، ضمن آنکه هنوز نهادی را در آلمان برای تعاملات رسمی معرفی نکرده است. آلمان می‌گوید اپراتور شبکه که مسئولیت رسیدگی به شکایات کاربران را درمورد جرایم در شبکه‌های اجتماعی به عهده دارد، گزارش‌هایی را از نفرت پراکنی و جرایم جنایی در فضای تلگرام در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ دریافت کرده اســـت. در آلمان، پیام رسان‌هایی که بیش از دو میلیون مخاطب داشته باشند باید فرد یا نهادی را به عنوان نماینده خود برای پاسخگو بودن در قبال وقوع جرائم و نقض قوانین معرفی کنند. دفتر مرکزی تلگرام در دبی مستقر است و تاکنون به تذکرات مقامات آلمانی درباره نقض قوانین این کشور با وجود تحویل اســـناد لازم به دفتر آن در دبی نتیجه بخش نبوده است.آلمان پیشتر هشدار داده بود تلگرام در حال تبدیل شدن به ابزاری برای حملات نژادپرستانه تبدیل شده است».

ثالثا حق مردم هر کشوری به ویژه ملت مسلمان ماست که از فضای مجازی و ارتباطی قانونمند، سالم، شفاف، پاسخگو و امن برخوردار باشند و جای سوال است که یک فرد در کسوت روحانی چگونه می‌تواند ضرورت و بداهت این موضوع را به تمسخر بگیرد و خواستار برقراری شبکه ارتباطی غیر پاسخگو و ناامن و لجام‌گسیخته خارجی باشد؟! آیا مثلا دولت آلمان و بسیاری از دولت های دیگر که فعالیت پیام رسانه‌ها را مشروط به شفافیت و ضابطه‌مندی و پاسخگو بودن کرده‌اند، دنبال حصر ملت خود بوده‌اند؟

آمریکا، اوکراین را قربانی کرد اما به ناتو راه نداد

آمریکا از کشـــورهایی مانند اوکراین به‌عنوان سپر بلای خود استفاده می‌کند، وعده عضویت در ناتو می‌دهد اما فقط از آنها بهره‌کشی می‌کند.

روزنامه گلوبال‌تایمز با اشـــاره به رفتار کلاهبردارانه آمریکا با اوکراین نوشـــت: آمریکا واکنش سردی به درخواست اخیر اوکراین برای عضویت در ناتو داشـــت. چرا که به اوکراین، به‌عنوان کشوری نگاه می‌کند که باید به نیابت از واشـــنگتن با روسیه بجنگد و بنابراین، چیزی بیش از گوشتِ دم توپ برای آمریکا نیســـت. موج کمک‌های مالی و تسلیحاتی آمریکا به اوکراین نیز صرفا جهت پیشبرد این دستورکار عملیاتی می‌شود. ولادیمیر زیلنسکی به تازگی گفته که وی عضویت فوری و سریعِ کشورش در پیمان ناتو را دنبال می‌کند. با این وجود، این موضع‌گیری رئیس‌جمهور اوکراین، با اســـتقبال سرد جیک سالیوان مشاور امنیت ملی آمریکا روبه‌رو شد که گفت اکنون زمان مناســـبی جهت عضویت اوکراین در ناتو نیست و طرح درخواســـت عضویت اوکراین در سازمان مذکور بایستی در زمان دیگری انجام شود. پیام سالیوان این بود که آمریکا به عضویت اوکراین در سازمان ناتو نیازی ندارد با این حال، شدیدا به این کشور نیاز دارد تا دست به اقدام علیه روسیه بزند و دستور کارهایش را علیه مسکو به پیش ببرد.

آمریکا روند اعطای کمک‌های خود به اوکراین را متوقف نخواهد کرد. با این حال، اینکه اوکراین دیر یا زود جذب سازمان ناتو شود، مسئله دیگری اســـت. آمریکا هنوز از تمامی ظرفیت‌های اوکراین در راستای منافع خود بهره‌برداری نکرده است. آمریکایی‌ها تا زمانی که روسیه در معادله جنگ اوکراین زمین‌گیر نشود، هیچ تمایلی جهت خاتمه یافتنِ این جنگ ندارند و از اوکراین همه نوع سواری را در راستای منافع خود می‌گیرند.

تنها چیزی که آمریکا به آن به شدت اهمیت می‌دهد، معماری امنیتی است که پس از فروپاشی شوروی در ۳۰ سال قبل بنا کرد. در این چارچوب، اوکراین عملا تبدیل به کشـــوری شده که در نقش گوشت دمِ توپ برای آمریکا کنشگری می‌کند. اگر اکنون زمان درست و مناسبی جهت عضویتِ اوکراین در سازمان ناتو نیست، باید این سؤال را مطرح کرد که حقیقتا چه زمانی را می‌توان زمانِ مناسب دانست؟

ساده‌لوحانه است باور کنیم که زمان مناسبِ مدنظر آمریکایی‌ها، پس از پایان جنگ اوکراین اســـت. تنها زمانی که اوکراین به مثابه یک کشور باثبات و شـــکوفا از حیث اقتصادی کـــه دور از هرگونه منازعه و درگیری باشـــد ظاهر شـــود، از منظر آمریکا بهترین زمان جهت عضویت اوکراین در ناتو است.

آمریکا تاکنون بارها و بارها نشان داده که به جای کمک جهت یافتن یک راه‌حل برای پایان یافتن جنگ اوکراین، صرفا به تنش‌آفرینی بیشتر در قالب جنگ مذکور تمایل دارد و عملا آتش‌بیارِ معرکه است. بایدن به تازگی گفته آمریکا کاملا آمادگی دارد تا در کنار متحدان خود در سازمان ناتو بایستد و از هر متر قلمرو کشورهای این سازمان دفاع کند. این سخن بسیار طنز به نظر می‌رسد.

مقام‌هـــای آمریکایی بارها چنین قول‌هایی را داده‌اند و زیرِ حرف‌های خود زده‌اند، زمانی «جیمز بیکر» وزیر خارجه سابق آمریکا به «میخائیل گورباچف» رهبر ســـابق اتحاد جماهیر شوروی قول داد که ناتو حتی یک متر هم به ســـمت مرزهای شوروی پیشـــروی نخواهد کرد. مسئله‌ای که صرفا جلوه‌ای عینی از دروغ‌های تکراری مقام‌های آمریکایی را به نمایش می‌گذارد.

نبایـــد فراموش کـــرد که هدف اصلـــی بایدن در چارچـــوب معادله جنگ اوکراین، فرسایشـــی کـــردنِ این جنگ تا حصـــول پیروزی برای آمریکاســـت. در این میان یک نگرانی عمـــده و محوری وجود دارد و آن این اســـت که مبادا روند درگیری‌ها در چارچوب جنگ اوکراین از کنترل خارج شود. مقامات اوکراین بر این باورند که راه‌حل محوری جهت خروج از بحران جنگ، عضویت در ســـازمان ناتو است. زیلنسکی به تازگی گفته ما متحدان حقیقی و غیررســـمی ناتو و به‌دنبال قطعی کردنِ عضویت در این سازمان هستیم. اما مسئله این است که آمریکا این‌گونه فکر نمی‌کند بلکـــه اوکراینی را می‌خواهد که طعمه‌اش جهت به دام انداختنِ رقبایش باشد.

گفت و شنود

چرا می‌لرزی؟!

گفت: هشـــدار سردار ســـلامی به آل‌ســـعود بدجوری «ابو ارّه» را به وحش